

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

CRIDA A LA COMUNITAT UNIVERSITÀRIA ESPANYOLA: PER LES DONES UNIVERSITÀRIES AFGANESES

És evident, a dia de hui, que les víctimes que patiran amb major duresa les conseqüències de la implantació de l'Emirat Islàmic de l'Afganistan, i de la xaria com a llei fonamental, en la seva interpretació i aplicació més rigorista, són **les xiquetes, adolescents i dones** afganeses. I si hi ha un símbol per excel·lència d'aquesta regressió que van a patir, perquè se'ls imposarà, és **la pèrdua d'oportunitats de formació, en tots els nivells educatius**. L'accés a l'educació de les xiquetes, de les dones, és un dels majors èxits de tots aquests anys: És obvi que **la més poderosa palanca per a la igualtat de drets de les dones és l'educació**. Per això mateix, sabem que és la primera de la qual es veuran desposseïdes.

A Espanya hi ha un vincle evident entre la progressiva incorporació de la dona a les aules, a les plantilles de professorat i personal de l'administració, als grups de recerca i als equips directius de les universitats, i l'enlairament d'aquestes en tots els àmbits de la seva activitat des de la dècada dels seixanta de segle passat. L'accés generalitzat de la dona a l'últim grau de el sistema educatiu espanyol és **un dels més grans èxits col·lectius de la nostra societat**, i un factor clau en el seu desenvolupament i benestar.

La certesa d'aquesta experiència ens porta a no resignar-nos davant la sort que puguin córrer les dones que, a dia d'avui, formen part de sistema universitari afganès. I, per això, per tal d'evitar que es perdi irremissiblement tota una generació de dones universitàries a l'Afganistan, **llancem des de la Universitat de València, per iniciativa del seu Institut de Drets Humans i de la seua Facultat de Dret, aquesta proposta a totes les Universitats espanyoles**, esperant fins i tot que arribe a un àmbit més gran, el de la Unió Europea.

La proposta es materialitzaria en un **programa propi d'incorporació d'alumnes i professores universitàries afganeses a les Universitats espanyoles**, amb base en els nostres programes de mobilitat internacional i atenent a la possibilitat d'acollir-se als diferents fons que la cooperació internacional mobilitza anualment al nostre país.

Aquest programa propi ha de recollir, al nostre parer (i així va a procedir la Universitat de València), entre d'altres **condicions**, les següents:

- Cada universitat que se sume a la convocatòria oferirà un nombre concret de places en les diverses titulacions que imparteix, preferentment en aquelles que utilitzen l'anglès en l'explicació de part o de la totalitat del seu pla d'estudis. El conjunt de places ofertades, amb especificació de la titulació i de la Universitat que les ofereix, s'integrarà en un llistat que serà públic i fàcilment accessible per a la consulta a través d'internet; a del principi, al menys, a través d'aquesta pàgina web.

- El Govern espanyol (especialment, el Ministeri d'Universitats, però també els d'Interior, Justícia, Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i Drets Socials), d'acord amb els governs autonòmics i les entitats socials que siguen procedents, garantirà un procediment senzill i àgil d'acollida que permeta la incorporació a el programa de les dones universitàries afganeses que així ho desitgen amb la major rapidesa possible. Aquest procediment haurà d'incloure les autoritzacions necessàries per a realitzar el viatge, així com la cobertura econòmica del mateix fins a l'arribada a Espanya i l'assistència lletrada que facilite la tramitació de la seua sol·licitud d'asil, per a això es comptarà amb els col·legis d'advocats que se sumin a la present iniciativa.

- Cada universitat negociarà amb el govern de la seua comunitat autònoma l'abonament del cost de la matrícula en els estudis triats per les estudiantes que s'incorporen al programa (si no es cobreixen per l'Estat a través de la vigent Llei reguladora de el dret d'asil). També, es comprometrà a assumir els costos acadèmics addicionals derivats d'aquesta incorporació: material d'estudi, equipament informàtic, etc.

Facilitarà, a més, la incorporació de les estudiantes a les aules mitjançant plans concrets de tutorització o mentorització amb l'ajuda de l'alumnat que ja estiga matriculat en aquests estudis.

En el cas de les professores afganeses, les universitats facilitaran així mateix les instal·lacions i mitjans (despatxos privatis, accés a laboratoris, biblioteques i seminaris, incorporació a grups de recerca, etc.) que es jutgen necessaris per a l'acompliment de la seua tasca.

- Cada universitat organitzarà activitats i cursos que permeten l'aprenentatge de l'idioma oficial de la institució, així com el coneixement de la cultura i els caràcters propis de la societat a la qual van a incorporar-se.

- Quant a l'allotjament i la manutenció de les persones que s'incorporin a el programa, les Universitats es posaran en contacte amb els ajuntaments, les diputacions, els governs autonòmics i totes les institucions s'entenguen adients de les compreses en el tercer sector per tal de recaptar les subvencions i ajudes que puguin posar-se a la seua disposició. En aquest punt, els respectius consells socials estan cridats a jugar un paper protagonista en aconseguir una cobertura econòmica adequada per a la totalitat el programa.

Altres aspectes igualment rellevants, com la durada d'aquest programa propi, serien concretats més endavant en una negociació entre les Universitats i les diferents administracions públiques, en funció, entre altres coses, de les disponibilitats pressupostàries i de l'evolució de la situació política i social a l'Afganistan.

Sabem que un pla com aquest requereix de mesures que comporten gran complexitat. Serà precís, entre moltes altres coses, que les nostres autoritats polítiques negocien amb les de el nou govern afganès l'eixida d'aquelles dones universitàries que vulguin sumar-se a el programa d'incorporació. Però som conscients de la força i la capacitat de pressió que la comunitat internacional pot tenir en aquest punt. I també coneixem la capacitat i l'experiència que les nostres Universitats atresoren en el camp de la mobilitat internacional. En aquest sentit, no parlem d'una acció inviable o utòpica; més bé al contrari: l'entendem perfectament factible i a l'abast de les nostres institucions acadèmiques. No només això: totes i cadascuna de les prestacions que es plantegen s'inclouen en les pròpies de el dret d'asil i de la protecció internacional subsidiària que regula la Llei 12/2009, de 30 d'octubre.

Finalment, cal assenyalar que un programa com aquest no s'emmarca en les polítiques migratòries d'Espanya i Europa, sinó en el compromís amb el dret a l'asil per raons humanitàries, i en la protecció dels drets de les persones més vulnerables. Per això, sense renunciar a que la Unió Europea pugui arribar a oferir un nombre important de places d'acollida, de refugi per als i, sobretot, les afganeses que ho necessiten, la nostra proposta se centra en un col·lectiu concret: el de les dones universitàries afganeses. Volem obrir-los les nostres aules. Perquè el nostre objectiu és preservar, en la mesura del possible, el futur i la viabilitat d'aquest país; i tenim la profunda convicció que només s'aconseguirà des de la igualtat de drets entre homes i dones, i mitjançant la incorporació d'aquestes -i, sobretot, de les millor formades- a tots els seus estaments polítics i administratius.

Apel·lem, doncs, a la coherència generosa amb les conviccions feministes, igualitàries i democràtiques de les nostres universitats. Des de la Universitat de València, i mitjançant aquesta crida, us convoquem a totes: sumem les contribucions; mostrem amb els fets la nostra solidaritat, la nostra sororitat; portem a la pràctica el que prediquen els nostres estatuts i els nostres ideals acadèmics. Si un altre món és possible, creiem que ha arribat l'hora de demostrar-ho d'una manera patent.